

پیش بینی آینده انسان و زمین 100 هزار سال آینده

گزارشی به نقل از منابع متعدد تحقیقاتی، آینده زمین و بشر را در 100 هزار سال آینده مورد بررسی قرار داده است.

هفته نامه "نیو ساینتیست" در گزارشی به نقل از منابع متعدد تحقیقاتی، آینده زمین و بشر را در 100 هزار سال آینده مورد بررسی قرار داده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، فکر کردن به آینده برای انسان امروز در کل به معنی آماده یا نگران شدن درباره چیزی است که می تواند تا 6 ماه آینده (رسیدن روبات کنجکاوی به مریخ و احتمال کشف اشکالی از حیات در سیاره سرخ)، تا 2 سال آینده (اقتصاد جهانی رشد دوباره خود را آغاز می کند) یا تا 20 سال آینده (چین به ابرقدرت دنیا تبدیل می شود) رخ دهد.

اما مطالعات جدیدی انجام می شوند که در عوض اینکه به دنبال راهی برای کشف این نکته باشند که دنیای ما نه بین 50، 100 یا 200 سال آینده چگونه خواهد شد، در تلاشند تا کشف کنند سرنوشت زمین و انسان تا 100 هزار سال آینده چه خواهد بود.

به این ترتیب، انسان امروز در ذهن خلاق خود و با در اختیار داشتن اطلاعات علمی می تواند تجسم کند که در سال 102012 چه ظاهری خواهد داشت، به چه زبانی صحبت خواهد کرد و در کجا زندگی خواهد کرد.

به ندرت پیش می آید که به آینده ای چنین دور نظر افکنیم چون تصور این آینده ما را به یاد نکاتی ترسناک می اندازد که از جمله آنها می توان تغییرات آب و هوایی، خطر همه گیرهای مرگبار ناشی از ویروسهای جدید و یا خطر برخورد یک سیارک غول پیکر به زمین اشاره کرد.

چنین فجایی موجب می شوند که ترجیح بدهیم به فرداهای بسیار دور فکر نکنیم تا ترس ناشی از آن روی ما تاثیر منفی نگذارد. محاسباتی که دانشمندان در "کنفرانس خطر فاجعه بار جهانی" در سال 2008 در دانشگاه آکسفورد ارائه کردند نشان می داد که تا سال 2100 تنها 19 درصد از انسانها شانس زنده ماندن دارند.

اکنون هفته نامه نیوساینتیست در گزارشی به نقل از مطالعات متعددی نشان داده است که این بدبینی اشتباه است.

اولین خبر خوبی که این مجله آمریکایی به نقل از دانشمندان "بنیاد لانگ نو" در سانفرانسیسکو نوشته است نشان می دهد که تا 100 هزار سال آینده انسان هنوز منقرض نشده است.

بقایای فسیلی نشان می دهند که پستانداران می توانند یک میلیون سال زنده بمانند و حتی بعضی از گونه های این گروه از جانوران 10 برابر طولانی تر به حیات خود ادامه دهند. بنابراین، چرا انسان Homo Sapiens که باهوشترین جاندار زمین است نباید میان گروه "نجات یافتگان" باشد.

همچنین، ریچارد گات، فیزیکدان نجوم دانشگاه پرینستون برپایه 200 هزار سال تاریخ وجود انسان روی زمین ارزیابی کرده است که انسانها تا 7.5 میلیون سال آینده زنده خواهند ماند.

فجایع مصیبت باری که خود انسان بیشتر آنها را رقم زده است (جنگهای ترموهسته ای)، همه گیری ویروسهای کشنده جدید (که در طول 100 سال اخیر جهش یافته اند) و یا فورانهای آتشفشانی فوق عظیم (که هر 50 هزار سال معمولا یکبار رخ می دهد) می توانند به انسان به شدت آسیب برسانند اما به سختی می توانند 7 میلیارد نفری را که در سراسر زمین پراکنده شده اند منقرض کنند.

خطر وخیم تر مربوط به سیارک غول پیکری است که همانند واقعه ای که احتمالا 65 میلیون سال قبل دایناسورها را منقرض کرد به زمین آسیب می رساند. اما حتی در این مورد نیز محاسبات ناسا نشان می دهد که این برخورد موجب انقراض کل جمعیت بشری نمی شود.

خطر متحمل تر ناشی از گرمای جهانی سیاره زمین است. به طوریکه اگر در قرن آینده دمای زمین بین 2 تا 10 درجه افزایش پیدا کند کلان شهرهای ساحلی پرجمعیتی چون نیویورک، لندن و توکیو در زیر اقیانوسهای فرو می روند و سپس مناطق حاره ای و جزایر بزرگ غرق می شوند. باوجود این، سایر مناطقی که امروز خشک و غیرقابل سکونت هستند مرطوب و قابل سکونت می شوند (برای مثال

قطب جنوب) و بنابراین انسان در 30 هزار سال آینده به مناطق جنوبی تر زمین مهاجرت می کند.

به بیانی ساده، تمام این تحقیقات نشان می دهند که می توانیم تا 100 هزار سال آینده زنده بمانیم اما برای منقرض نشدن باید سطح مقاومت و سازگاری خود را تغییر دهیم.

باوجود این، ارتباطات کلامی ما می تواند پیچیده تر شود. "مارک پاگل"، زبانشناس دانشگاه ریدینگ در این خصوص توضیح داد: امروز نمی توانیم انگلیسی هزار سال قبل را درک کنیم. درحقیقت، زبانها توسط کسانی که به آنها سخن می گویند به طور ریشه ای تغییر می کنند. درحال حاضر دیکشنری آکسفورد سالانه 2 هزار و 500 واژه جدید را به این فرهنگ واژگان اضافه می کند. در کنار تغییر واژگان، قوانین دستوری نیز دستخوش دگرگونی می شوند. بنابراین انگلیسی 100 هزار سال آینده شباهتی به انگلیسی امروز نخواهد داشت.